

KLASIKAPLUS.CZ

1. Dvakrát s Robertem Kružíkem

25.06.2023 klasikaplus.cz - Petr Veber[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** divadla; moravskoslezského; Národního; Ostravě

Dirigentu Robertu Kružíkovi patřily v sobotu na festivalu Smetanova Litomyšl dva závažné programy. Odpoledne koncert k osmdesátinám sbormistra a skladatele Petra Fialy, večer Verdiho opera Otello. Oba řídil se svou charakteristickou zdrženlivou noblesou a spolehlivou přesností, oba měly výrazné hudební kvality a po zásluze pěkný ohlas.

Byl červen 2020 a Robert Kružík obdržel Cenu Jiřího Bělohlávka. Povzbuzení a ocenění pro umělce do třiceti let bylo ten rok na počest bývalého šéfdirigenta a hudebního ředitele České filharmonie uděleno druhým rokem a na volbě brněnského dirigenta a violoncellisty se komise shodla jednomyslně. Stálý hostující dirigent Filharmonie Brno se jako šestadvacetiletý o čtyři roky dříve stal také stálým dirigentem Janáčkovy opery Národního divadla Brno a dirigentem **Národního divadla moravskoslezského v Ostravě**. Od sezóny 2021/2022 převzal pak štafetu na postu šéfdirigenta Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín.

Právě s tímto orchestrem teď Robert Kružík v litomyšlském piaristickém kostele Nalezení svatého Kříže 24. června odpoledne uvedl hudbu

Wolfganga Amadea Mozarta, Antonína Dvořáka a Petra Fialy. Ve všech třech dílech rovnocenně účinkoval Fialův Český filharmonický sbor Brno. Reprezentativní program duchovní hudby otevřela mariánská antifona Regina coeli, zhudebněná mladičkým Mozartem ve čtyřech částech s mohutnými i ztišenými pasážemi sboru a vstupy sólového sopránu. Završením bylo nádherné Dvořákova Te Deum, chvála Boží velikosti, premiérované při jeho příjezdu do New Yorku při oslavách čtyřstého výročí objevení Ameriky – hudba plná krásných melodií, proměnlivých nálad, radostného hlaholu a slavnostních úderů tympánů. S nadhledem se v sólech uplatnil nejen Martin Bárta, ale znovu i Jana Sibera.

Chránová akustika sice smývá některé detaily, ale bylo zřejmé, že dirigentova koncepce má jasné obrysy, směřování, zdůvodnění a smysl.

Uprostřed koncertu zazněla Stabat mater Petra Fialy, nové dílo premiérované Kružíkem letos na jaře. Přístupná, ale nijak laciná rozsáhlejší skladba, ve které vedle sboru netradičně nefigurují pěvečtí sólisté. Matku Boží Marii, plačící pod Kristovým křížem na Golgotě, totiž nápaditě a sugestivně ztělesňuje hlas sólové violy – tichý part prorůstající vokálně-instrumentálním předivem a často vystupující zcela do popředí, part napsaný pro Fialovu dceru Kristinu. Zhostila se ho s velkou empatií a přispěla k podmanivému vyznění jubilantovy kompozice.

Verdiho Otello, se kterým na festival přijel soubor Janáčkovy opery Národního divadla Brno, je po vizuální stránce dílem režiséra Martina Glasera a scénografa Pavla Boráka, hudebně za ním stojí Jakub Klecker s Robertem Kružíkem. Klasické drama, uměřené, nadčasové a věrohodné, kterému přesazení na letní jeviště, mělké a bez technických možností divadla, změnilo hrací prostor, ale přesto nijak zásadně neublížilo. Litomyšlské pozdní večerní představení bylo svěřeno pěvcům Haroldu Meersovi, Pavle Vykopalové, Dragutinu Matičovi, Aleši Brisceinovi, Janě Hrochové, Petru Levíčkoví a Josefu Škarkovi. Oba hlavní představitelé mají omezenější dosah na nejvyšší dramatické tóny, Otello ani herecky není dominantním mužem, vladařem. Je přesto skvělé, že se do programu Smetanovy Litomyšle opera – a tato opera – dostala. Festivalová hala, ve které se letos náhradním způsobem odehrávají velké projekty, když je zámek v rekonstrukci, zafungovala i v tomto případě dobře. A Robert Kružík podruhé během jednoho dne potvrdil, že je jako umělec na správném místě.

Reflexi dvou předchozích uvedení Fialovy novinky najdete [ZDE](#) a [ZDE](#).

Jarní rozhovor s Petrem Fialou čtěte [ZDE](#).

O premiéře inscenace Verdiho předposlední opery, která se uskutečnila před rokem v Brně, čtěte pod titulkem [Nešťastník Otello](#).

Rozhovor s Robertem Kružíkem z prosince 2022 najdete [ZDE](#).

[« zpět na začátek](#)